

nemlig Blødebankerne ved Sennels, ved Store Hannæs, mellem Fæggerøn og Ejerslevrøn og mellem Ejerslevrøn og Langegrund, paa Betingelse af, at Skrabningen paa Bankerne i Nissum Bredning fuldstændig indstilles for hele Sæsonen, og at Skrabningen paa de førstnævnte Banker kun foretages under Kontrol.

I Henhold til et senere Andragende fra Forpagterne har Ministeriet derhos tilladt disse i Fiskesæsonen 1901—02 at fiske paa samtlige Østersbanker i Limfjorden med Undtagelse af de nysnævnte Banker i Nissum Bredning, idet man dog udtrykkelig har forbeholdt sig senere at gøre Indskrænkninger i denne Tilladelse, saafremt det skulde vise sig, at en eller flere Banker maatte trænge til Fredning. Den af Forpagterne samtidig ansøgte Tilladelse til Dels at foretage Skrabning paa et større Antal Banker, beliggende i Venø Sund, Syd og Øst for Thyholm, Syd og Øst for Jegindø, i Kaas Bredning samt i Lysen og Harrevig, dels at anvende flere Skrabefartøjer end det ifølge ovenførte tidligere indrømmede Antal af 3 har man derimod efter Brevveksling med Ministeriets Konsulent i Østersfiskerisager ikke ment at burde indrømme.

Til Genudlægningssted for de af Kontrollen anholdte Undermaalsøsters er atter bleven bestemt Strækningen Øst for Glyngøre, ud for Snave Bakke.

Antallet af de Fuldmaalsøsters, der fra Begyndelsen af indeværende Fiskesæson, den 15de f. M. og indtil samme Maanedes Udgang have passeret den i Nykøbing paa Mors etablerede Tællingskontrol, har udgjort 225,878 Stk.

Da de Skrabningsforsøg, der paa Foranledning af Landbrugsministeriet ere blevne foretagne fra de ved Esbjerg og Sønderho stationerede Toldkrydsfartøjer, ikke have ført til Opdagelsen af ny Østersbanker, har Tanken om en Bortforpagtning af Østersfiskeriet ved Ribe Amts Kyster indtil videre maattet opgives, idet det, efter hvad Konsulenten har udtalt for Ministeriet, maa erkendes, at der ikke for Tiden paa dette Sted findes en Østersbestand, der kunde blive Genstand for et lønnende Østersfiskeri.

OLE HANSEN.

V. Schau.

Til Folketingets Finansudvalg.

3) I. A. b. 6. Leje af Fiskerier. Svarskrivelse:

Landbrugsministeriet.

Kjøbenhavn, den 9de November 1901.

I Anledning af Finansudvalgets Forespørgsel i Skrivelse af 6te d. M. om Grunden til, at nogle Fiskerirettigheder i Limfjorden (Finanslovforslaget for 1902—03, § 2, I. A. b. 6.) ikke ville blive bortforpagtede paa ny, skal man herved meddele følgende:

I det Lovforslag om Saltvandsfiskeriet, der i de senere Aar gentagne Gange har været forelagt Rigsdagen, senest i Rigsdagssamlingen 1899—1900, jfr. Tillæg A. Sp. 1851 ff., indeholdes i § 13 saalydende Bestemmelse: „Retten til Benyttelse af umatrikulerede Bundgarns- eller Sildevaadsstader saavel i Limfjorden som andetsteds kan ikke fremtidig indrømmes af Regeringen, og de bestaaende opretholdes kun indtil Forpagtningstidens Udløb.“ Da Landbrugsministeriet har fundet det ønskeligt, at denne Bestemmelse, saa snart Lovforslaget var blevet til Lov, kunde træde i Kraft i saa stor Udstrækning som muligt, har man anset det for rettest ikke paa ny at bortforpagte de ovennævnte Fiskerirettigheder ved Forpagtningernes Udløb, hvorfor man har frigivet Fiskeriet paa de paagældende Steder, efterhaanden som Forpagtningerne udløb.

OLE HANSEN.

V. Schau.

Til Folketingets Finansudvalg.